

Hello, prieteni, am revenit de data aceasta ca independent.

Intentia mea este sa transform site-ul meu www.bochis.ro intr-un NET-WORK pentru filmele experimentale lipsit de orice formă de cenzură. Prin cenzură înțeleg implicarea unui juriu care să decidă soarta operei noastre. Filmul experimental nu poate să fie supus nici unei forme de jurizare (de cenzură) întrucât este un experiment, ceea ce înseamnă începutul unui drum pe care dacă-l jurizezi, de fapt îl închizi, înainte să știi care este destinația finală. Frumusețea și valoarea unui film experimental constă din adresabilitatea directă spre cel ce este dispus sa-l consume fără să fie necesare justificări de nici un fel.

Filmele experimentale apărute astfel în jurul unei idei duc la apariția unei opere colective care poate sa aibă atâtea capitole câte filme există. Încă de acum 11 ani de când am lansat primul proiect de filme experimentale am gândit acest gen de filme ca pe niște eseuri video asupra unei idei, astfel încât nu am simțit niciodată nevoia ca acest gen de filme să aibă început sau sfârșit, o „felie” care să illustreze ideea despre subiect fiind suficientă. Un film experimental este o opțiune personală care trebuie ascultată fără să fie obligatoriu ceva care trebuie urmat...

Pentru acest nou început va propun ca subiect ceva absolut sublim și ieșit din orice fel de tipar, este vorba de una din piesele de teatru scrisă de MARIAN ILEA, un scriitor care simte contemporaneitatea și o explică magistral printre altele, prin aceste piese de teatru ultra-scurte. Piesa o găsiți pe site-ul meu www.bochis.ro la rubrica „NEWS” și se cheamă: SOCIETATEA DE SOCIALIZARE DIN MEDIO-MONTE (PROIECT AL UNIUNII EUROPENE).

Personal mă feresc de teatrul contemporan (cel pus în scenă) pentru că majoritatea pieselor se adresează coparticipării fizice a spectatorilor la spetcacol, aceasta însemnând să-ți sară artiștii în brațe, să-ți cadă ceva în cap, să simți mirosuri pentru care nu trebuie neapărat să-ți cumperi bilet...

Cred că teatrul contemporan se găsește într-un impas care deja durează de vreo 15 ani și devine plictisitor prin lipsa unor opțiuni.

Hello friends, I am back, but this time as an independent.

My intention is to transform my website, www.bochis.ro, in a NET-WORK for experimental films without any form of censorship. Through censorship we understand the involvement of a jury that decides the faith of our work. Experimental film cannot be subjected to any form of jury (of censorship) since it is still an experiment, which entails the beginning of a road that if you judge it, you actually close it, before you know what the final destination is. The beauty and the value of experimental film consist in the direct addressability towards the person that is willing to watch it without requiring any kind of justification.

Experimental films that appear as a result of an idea lead to a collective opera that can have as many chapters as there are films. Ever since 11 years ago when I launched the first project for experimental films I have thought about such films as video essays about an idea, so that I never felt that such film types should have a beginning or end, a „slice” that can illustrate the idea about a subject being sufficient. An experimental film is a personal choice that must be listened to without being forced to follow something particular...

For this new beginning I propose as a subject something absolutely sublime and out of any kind of patterns, it is about one of the plays written by MARIAN ILEA, a writer that feels contemporaneity and masterfully explains it among others, through these plays which are very short. The play can be found on my website www.bochis.ro at section „NEWS” and it's called: SOCIAL SOCIETY FROM MEDIO-MONTE (PROJECT OF THE EUROPEAN UNION).

I personally avoid contemporary theatre (staged) because the majority of plays involve the co-participation of spectators to the show, this means artists jumping in your arms, something falling on your head, feeling smells that you do not really need to buy a ticket for...

I believe that contemporary theatre is in a deadlock that has now lasted for about 15 years and is becoming boring through the lack of options.

MARIAN ILEA deschide prin modul de abordare a subiectelor noi căi pentru piesele de teatru pentru că elimină tot ce este mișcare fizică pe scenă, permițând doar mișcarea ideilor, asigurând astfel un transfer perfect între mințile celor ce sunt în sală. Piesele lui MARIAN ILEA sunt scurte, nu necesită decoruri, aproape că nu necesită actori, sunt dialoguri între 3 până la 5 personaje care la început pot să dea impresia unui dialog al absurdului, un dialog care nu are început cum de altfel nu are nici sfârșit, este cum te-ai urca într-un autobuz cu care mergi 10 minute până la stația la care trebuie să cobori și asști în tot acest timp, fără să vrei, la un dialog între pasageri. Practic piesa începe în momentul în care te-ai urcat în autobuz și se termină când te dai jos din autobuz. Aceasta înseamnă că piesa poate să dureze atâta timp cât ești dispus să stai în autobuz...

Piesa (dialogul) poate să fie la fel de bine pe stradă, în piața de alimente, pe câmp, la plajă sau oriunde există încă viață pe pământ. Ceea ce aduce nou MARIAN ILEA ca propunere pentru noile forme de teatru este exact eliminarea aceluși consum fizic exacerbant făcut de actori în încercarea inutilă de a te obliga prin mișcarea scenică și chiar a scenei să accepți un punct de vedere prestabilit de autor. MARIAN ILEA nu te obligă la nimic, îți asigură doar un dialog care poate mai apoi să-ți provoace stări personale mult mai intense decât o posibilă agitație inutilă pe scenă. Citiți piesa pe care o găsiți pe site-ul meu, durează 10 minute și dezvoltăți apoi prin filme experimentale propriile imagini care în final vor face ca acest gen de piese pe care îl propune MARIAN ILEA să aibă o infinită formă de prezentare. Personal mă voi concentra asupra „mașinuței cu parfum” a domnului LANG și asupra nurorii sale în filmele pe care le voi face. Orice cuvânt din piesă poate să fie începutul unui film experimental din partea voastră.

Cu cât vor fi mai multe filme sosite de la voi cu atât mai mare va fi impactul spectacolelor pe care le pregătesc urmând să propun mixajul piesă-filme experimentale la festivaluri prestigioase de teatru contemporan, ca idee convențională de ceea ce se cheamă teatru contemporan și la o infinită formă de proiecte neconvenționale artistice spre care de fapt

MARIAN ILEA opens, through his way of approaching topics, a new path for plays that can eliminate all that represents physical movement on the stage, allowing the movement of ideas, thus ensuring a perfect transfer between the minds of those that are in the room. The plays of MARIAN ILEA are short, they do not require sets, they almost do not require actors, the dialogues are between 3 to 5 characters that in the beginning can give the impression of absurd dialogue, a dialogue that has no beginning and at the same time no end, it is like getting on a bus where you travel for 10 minutes until reaching the stop where you have to get off and during this whole time you have to witness, without wanting, a dialogue between passengers. Basically the play starts in the moment you get on the bus and ends when you get off. This means that the play can last as long as you are willing to stay on the bus...

The play (dialogue) can also occur on the street, in the food market, on the field, on the beach or anywhere there is still life on Earth. What is new to MARIAN ILEA, as a proposal for the new forms of theatre, is exactly the elimination of that exacerbated physical effort made by actors in their futile attempt to oblige you through scenic movement and also by the movement of the scene to accept the pre-established point of view of the author. MARIAN ILEA does not force you to do anything, it ensures a dialogue that can later provoke personal feelings that are more intense than a meaningless fuss on the stage. Read the play on my website, it lasts for 10 minutes and then develop through experimental films your own images that at the end can make this type of plays proposed by Marian ILEA to have an infinite form of presentation. Personally, I will focus on the „little car with perfume” of Mr. LANG and on his daughter in law in the films I will make. Any word from the play can be the start of an experimental film from your side.

The more films I receive from you the bigger the impact will be in the spectacles that I am preparing where I will propose an experimental mix between play and film at prestigious festivals of contemporary theatre, as a conventional idea to what is called contemporary theatre and to an infinite form of unconventional artistic projects

recunosc că mă îndrept cel mai tare.

Este bine să vă limitați filmele la o durată de maxim 10 minute, cred că cel mai bine ar fi o medie de 5 minute, format DVD în sistemul PAL. Nu există restricții ca număr.

Trimiteți toate filmele pe adresa: MIRCEA BOCHIS, Po. Box 15, BAIA SPRIE 435100, MARAMURES, ROMANIA, însoțite evident de CV-ul vostru.

Data limită de trimitere a filmelor este 5 februarie 2014, data poștei din localitatea voastră.

Toate filmele sosite vor fi prezentate pe site-ul meu www.bochis.ro la o rezoluție ce nu permite copierea și folosirea lor în scop comercial.

Despre implicarea lor în proiecte culturale vă voi informa de fiecare dată la rubrica „NEWS” de pe site.

Filmele sosite de la voi vor constitui alături de celelalte din viitoarele proiecte baza unui NETWORK de filme experimentale și vor constitui esența în domeniu pentru ceea ce se cheamă film experimental.

Voi folosi și implica filmele sosite de la voi doar pentru promovarea lor valorică din punct de vedere artistic și a voastră ca artiști excluzând orice formă comercială.

Lăsați-vă imaginația liberă și dați drumul la cameră, arta contemporană fără dialog nu există, nu sunteți limitați la nimic, inclusiv filme care pot să fie fără legătură cu subiectul vor fi acceptate întrucât voi considera că ele reprezintă acea parte a dialogului la care nu am participat întrucât „am coborât din autobuz” mai repede ca voi și astfel voi afla de restul dialogului privind-vă filmele.

Pentru orice întrebări vă stau la dispoziție pe adresa de e-mail: mirceabochis@adslexpress.ro

towards which, I admit, I am inclined the most.

It is good to limit your films to a maximum length of 10 minutes, I believe that the best would be an average of 5 minutes, DVD format in PAL system. There are no restrictions in the number of films.

Send all films at the address: MIRCEA BOCHIS, Po. Box 15, BAIA SPRIE 435100, MARAMURES, ROMANIA, together with your CV of course.

The deadline to send the films is 5 of February 2014, the post date of your locality.

All films that arrive will be presented on my website www.bochis.ro at a resolution that does not allow making copies and using them for commercial purposes.

Related to their use in cultural projects I will inform you about this each time in the „NEWS” section on the website.

The films that arrive from you, together with future ones, will form the basis of a NETWORK of experimental films and will represent the essence of the field that we call experimental film.

I will use the films received from you only to promote their artistic value and you as artists, excluding any type of commercial use.

Let your imagination free and roll the camera, contemporary art without dialogue does not exist, you have no restrictions, I will also accept films that have no connection with the subject because I will consider them as part of the dialogue that I did not witness since „I got off the bus” faster than you and thus I will discover the rest of the dialogue by watching your films.

For any questions I am available at the e-mail address: mirceabochis@adslexpress.ro